и бабанко м.
бабанка, ср. в. бабичко

бабандресъ, ста, сто, въръ, кръстъ, обнабанесъ
баба права, правата, истинната
бабандресъ, сто, сто, може що бабандресъ
ема баба, хаки бабарени чонки мъж мъти.
бабачесъ, сто, сто, въръ, мъжъ, борецъ.

бабачко, м. 1) умал. отъ бабанца.
2) до сгоден мъж не бащи си.

бабанка, — бабанко е той
бащино право това що дава есть тр
баба хаки, ~~[illegible]~~ на момата на бащата по
~~[illegible]~~ невестата, за до то хремнъ невеста
~~[illegible]~~ = подъ или обущи или пиръ
за обущи, коего невестъ въ продъ
на момчета.

бабанца, м. в. бащица
бабанца, м. говори се на пъдъ, на пачоки
и на овечъ, мато ушки, въръ, борецъ.

баба-шярка, ср. синица.

баба, ср. 1) птица отъ видъ на гръбарите. Залогрнъ се като бабе на бръзей.
2) прьстенъ или тенекиенъ пръстенъ седъ въ употрѣбление у бозадрилите. Кордисе се
като бозадрийско бабе на тонкоко

~~бабенъ, в.~~ бабякъ.

~~баберенъ~~, м. бабрекъ и табрекъ, мн. бабреки и табреки, мн. в. и прѣ гроздъ ки, 2) гроздве или овощие, седъ обрамъчено
присгна до чуждо да се бере. 3) коже обр
ачъ подъ на, осрѣдъ по единъ лоба не
бранъ за господа, казвать, т. е. за сирома
сите, конто нямать лозе, да ги обрѣжатъ
и седъ какъ се приберятъ сиромасите, си
ромасите отиватъ баберкъ табреки.

~~бабрикъ, м. в. бабрек и бабръ и бебер~~
~~бабрица, ср. може що бабрикъ, бабуцеръ~~
~~баберъ, може що баба~~ ръ.

бабрикъ, м. 1) мъжъ какъ баба. 2) в. бабякъ
3) пилецъ, точе или тенекиенъ седъ неско-
ро.

бабиин дни — (в. старин.
бабино дѣто

бабиината (ти, ни, ну), ~~то~~ дѣтъ или на
коему бабината му сръмъчъ, подобно баби
ни. гарамъ гарумъ.
бабини бенки, това що бае ~~бабата~~ или си
бутъ, бабата.

бабиц, ср. ср. ср. коего въръ чичъкъ на
какъ, кой то кога изръ се повиква и
чете по дръжъ и на пъдъ конто минуватъ
предъ тоа место дѣто то има
бабино то дѣте, тихъ та или нечисто баба
конто пада отъ ръцъ та подиръ изръжъ
на дѣцето, се казва бабино дѣте, защото ба
бата го рови при кръщъ.

бабиски, ска, ско, ски, може что баба-

бабъ м. 1) в. бабанъ. 2) в. бабако
~~бабако, м. в. баба~~ бабица, бабица, бабица.
~~бабаръ~~ бабаръ
~~бабаръ~~ бабаръ, м. в. бабаръ (бит.)

бабанъ, м. говори се на пъдъ, на пачоки
и на овечъ, мато ушки, въръ, борецъ.

баба-шярка, ср. синица.

баба, ср. 1) птица отъ видъ на гръбарите. Залогрнъ се като бабе на бръзей.
2) прьстенъ или тенекиенъ пръстенъ седъ въ употрѣбление у бозадрилите. Кордисе се
като бозадрийско бабе на тонкоко

~~бабенъ, в.~~ бабякъ.

~~баберенъ~~, м. бабрекъ и табрекъ, мн. бабреки и табреки, мн. в. и прѣ гроздъ ки, 2) гроздве или овощие, седъ обрамъчено
присгна до чуждо да се бере. 3) коже обр
ачъ подъ на, осрѣдъ по единъ лоба не
бранъ за господа, казвать, т. е. за сирома
сите, конто нямать лозе, да ги обрѣжатъ
и седъ какъ се приберятъ сиромасите, си
ромасите отиватъ баберкъ табреки.

~~бабрикъ, м. в. бабрек и бабръ и бебер~~
~~бабрица, ср. може що бабрикъ, бабуцеръ~~
~~баберъ, може що баба~~ ръ.

бабрикъ, м. 1) мъжъ какъ баба. 2) в. бабякъ
3) пилецъ, точе или тенекиенъ седъ неско-
ро.

бабиин дни — (в. старин.
бабино дѣто

бабиината (ти, ни, ну), ~~то~~ дѣтъ или на
коему бабината му сръмъчъ, подобно баби
ни. гарамъ гарумъ.
бабини бенки, това що бае ~~бабата~~ или си
бутъ, бабата.

бабиц, ср. ср. ср. коего въръ чичъкъ на
какъ, кой то кога изръ се повиква и
чете по дръжъ и на пъдъ конто минуватъ
предъ тоа место дѣто то има
бабино то дѣте, тихъ та или нечисто баба
конто пада отъ ръцъ та подиръ изръжъ
на дѣцето, се казва бабино дѣте, защото ба
бата го рови при кръщъ.

бабиски, ска, ско, ски, може что баба-

бабиски, ска, ско, ски, може что баба-
бинъ, бабиска, бабиската, бабиско.

бабинъ денъ, или бабинъ денъ, ~~[illegible]~~ (9-й
лицарий) когато бабичъ, акушерки по
бабиски, на конто се бабуванъ предъ годи
ни. Сутрини та рано предъ тоа денъ бабъ
ината обходатъ дѣцата конто се изъ бабини
ни чичъ чанъ въ ~~[illegible]~~ и правятъ угощение на
бабиски, или въ ~~[illegible]~~ и по главно на дѣцата
~~[illegible]~~ на пъкъ ~~[illegible]~~ лицеи и по главно на дѣцата
помечата. Правятъ чаки а на помечата — коса. Предъ тоа денъ по едно мъжъ